

Kakó se je to zgodilo in ali se je magistrat tudi opral pri vicedomu zaradi svoje nepokorščine, ne vem povedati; pač pa vem, da je leta 1593. vicedom mestne očete zopet oštel, ker so prejeli patidenk ponoči. Zamera je bila tem večja, ker je izdal nadvojvoda le nekoliko prej prepoved, po kateri je moralo zaradi hudih turških časov prestat vsako šumeče veselje, kaj li takó silno razgrajanje!

Toda vicedomovi opomini tudi to pot niso izdali. Leta 1597. je došel magistratu iz vicedomske pisarne zopet takšen ukor kakor že večkrat prej.

Po tem letu (1597.) pa načina, kakó se je plačeval patidenk, ni mogoče več zasledovati, ker je s tem letom pisanja o tej stvari v aktih konec. Morda so res odpravili razvado; vsekakor pa ti dogodki zopet dokazujejo, kakó težko je odpraviti zastarele in ljudstvu priljubljene šege!

(Konec prihodnjič.)

Razlika.

V lini že večerni
 Odbrnel je zvon,
 Solnce že odplulo
 Trudno je v zaton

 Kamor se oziram —
 Znamenja mirú;
 Brez skrbij dolina
 V rahlem spava snú.

A da zastre meni
 Tožen mrak srcé,
 Da zatone solnce
 Moje za goré:

 V temno jaz bodočnost
 Gledal bi plašán,
 Nevedé, če vrne
 Kdáj se jasni dan . . .

Occultus.

Moja zvezda.

Blestečo zvezdo kažeš
 In praviš, da je tvoja;
 A mene izprašuješ,
 Kje neki da je moja.

Na nebu tam je nimam,
 A tukaj blizu sebe,
 Imam jaz zvezdo svojo,
 Imam jaz, dèkle — tebe!

L. Habétov.

